

Viimeisiä viedään

Oleniusten lähettikirje 6/2024 –5.12.2024

On tullut aika kirjoittaa perheemme viimeinen lähettikirje täältä Virosta.

Viitisen vuotta sitten saimme lähteä perheenä Viroon toteuttamaan omaa lähetyskutsumustamme ja paljon saatiin aikaan. Nyt on kuitenkin aika lähteä eteenpäin ja antaa seuraavien jatkaa.

Tässä kirjeessä kerromme miltä tuntuu palata nyt Suomeen ja muistelemme, mitä vuosien varrelta on jäänyt mieleen.

Kiitos kun olet ollut mukana matkassamme!

Lähetyskutsu ja muutto Viroon

Oma polkumme lähetystyöntekijöiksi alkoi jo nuorena, kun Raamattua lukiessa ja seurakunnan yhteydessä eläessämme alkoi avautumaan ymmärrys siitä, että Jumala on antanut kaikille meille kristityille ilosanoman koko maailmaan vietäväksi. Sanoma rakastavasta Jumalasta, joka antoi meille Jeesuksen Kristuksen syntiemme sovittajaksi, on niin tärkeä uutinen, että se täytyy kertoa kaikille. Ei ole suurempaa lähimmäisen rakkautta kuin kertoa toiselle, mikä on tie armoon, rauhaan ja ikuisen elämään.

Varsinaiseen lähetystyöhön lähtöön ehdimme valmistautua hyvin, sillä lähetyskurssit käytyämme työskentelimme vielä Suomessa muutaman vuoden ajan keräten kannatusta toisten tekemälle lähetystyölle ja odottaen sitä oikeaa hetkeä, kun perhetilanteemme olisi sopiva. Se oli kuutisen vuotta sitten kun järjestimme Itä-Suomen evankeliumijuhlan Kontiolahdella ja juhlapuhujaksi oli kutsuttu Sley'n lähetysjohtaja Ville Auvinen. Kerroimme Villelle, että pian voisi olla meille sopiva aika lähteä ja mahdollisuus tähän avautuikin kuin tilauksesta.

Maaliskuussa 2020 oli aika pakata koko elämämme materiaallinen puoli ja perhe virolaiseen rekka-autoon ja suunnata kohti Viron lähetyskenttää. Lämpimästi muistelemme niitä monia ystäviä, jotka olivat auttamassa meitä muutossa ja lähdössä. Kaikkia ei ole tarkoitettu lähtemään, mutta kaikki on kutsuttu vähintään tukemaan yhteistä lähetystehtäväämme. Tähän kutsuun moni silloin vastasi.

Muistamme, että monien oli varmasti samalla myös hieman vaikea ymmärtää, miksi lähdemme. Miksi tuo perhe on valmis laittamaan sosiaaliset suhteensa ja työuransa tauolle lähteäkseen jonnekin Viroon. Palkkakin aleni ja kauhea vaiva. Joku jopa uumoili, että hienoa kun pääsette sinne ”etelään, jossa on lämpimämpää ja elämä edullista”. Eipä oikeastaan ollut.

Meille oli kuitenkin koko ajan selvää, että on kyse jostakin paljon suuremmasta kuin meidän oma elämämme. Tätä varten meidät oli luotu.

Alkuajat

Virossa muutimme aluksi Põlva nimiseen pieneen kaupunkiin Etelä-Virossa, jossa meidät otettiin lämpimästi vastaan. Paljon ihmisiä oli tullut ensimmäisen sunnuntain kirkkokahveille katsomaan millaisia nämä uudet tulokkaat ovatkaan. Seuraavana sunnuntaina ei sitten tullutkaan enää ketään, sillä koko Viro julistettiin ensimmäistä kertaa sulkutilaan koronapandemian myötä. Koita siinä nyt sitten saada uutta elämää alulle ja oppia kieltä, kun ihmisten tapaaminen oli kielletty.

Koronan tuomista vaikeuksista huolimatta saimme työmme pian alkuun ja puolen vuoden päästä oli jo täysi vauhti päällä. Lapsi- ja nuorisotyö Viron luterilaisessa kirkossa on erittäin vähäistä ja työmme olikin monessa suhteessa pioneerityötä.

Uuteen maahan ja paikkaan muuttaessa kaikki on aina aluksi uutta ja ihmeellistä. Ajan kanssa kaikkeen kuitenkin tottuu ja alkaa nähdä pintaa syvemmälle. Samalla saa myös näkökulmaa siihen millaista meillä Suomessa on. Monet itsestäänselvyydet, mihin me olemme tottuneet, eivät olekaan totta kaikkialla ja ihmiset voivat ajatella aivan eri tavalla kuin me ajattelemme. Tästä voisi sanoa paljonkin, mutta todettakoon nyt vain, että vuosien varrella sai olla monta kertaa huuli pyöreänä.

Kohtaamisia ja elettyä elämää

Nyt kun muutto Suomeen lähenee ja katselee vanhoja valokuvia alkaa nähdä selvemmin, miten on saanut olla osa monen virolaisen elämää vuosien ajan. Tehdyistä työstä voisi kirjoittaa pitkänkin listan, mutta lopulta käsiin jäävät ne ihmiset, joiden elämään olemme saaneet pienellä osallamme vaikuttaa. He ovat pääosassa ja heidän tähtensä me olemme täällä olleet.

Monet lapset ovat kasvaneet silmiemme alla suuriksi, ja monet ovat siirtyneet sujuvasti lapsityöstä nuorisotyön puolelle. Monet työtoverit Viron kirkossa ovat jatkaneet palvelutyötään ja monet siirtyneet uusiin vaativampiin tehtäviin. Jotkut ovat hyvin sitoutuneesti mukana seurakuntansa elämässä, kun taas jotkut kadonneet elämän tuuliin ja heistä kuulee vain harvoin. Toivottavasti olemme osanneet omalla paikallamme tukea ja rohkaista monia.

Mikä on ollut parasta työssämme? Ne ovat olleet ne hetket, kun on saanut vastaanotomattomasti kokea, että se ilosanoma mitä me olemme tulleet tänne kertomaan, on koskettanut virolaista lasta tai nuorta ja ”mennyt perille”. Näitä hetkiä tulee yleisesti seurakuntatyössä valitettavan harvoin vastaan, mutta meitä niillä siunattiin ehkä tavallista useammin.

Eräs nuoristamme todisti hienosti tänä syksynä ikätovereilleen: ”Tää on ihan mahtavaa, kun mä tiedän, etten mä ole koskaan yksin. Jeesus on mun kanssa ja saan aina luottaa, että hän auttaa mua. Olen niin kiitollinen, että Hän on antanut mulle uuden mahdollisuuden.”

*Viron nuorten kanssa Suomen Turussa
Maata Näkyvissä festareilla 2024*

Uutta kohti

Nämä viisi vuotta Virossa ovat olleet hyvää aikaa, vaikka siihen on sisältynyt myös paljon murhetta ja vaikeita aikoja. Meistä on tuntunut siltä, että olemme saaneet olla tärkeällä paikalla tekemässä sitä työtä, johon Jumala meidät kutsui. Itse emme ole saaneet mitään aikaan, vaan Jumala on toiminut meidän kauttamme, että monet virolaiset saivat kuulla ilosanomaa Taivaan Isästä, joka heitä rakastaa.

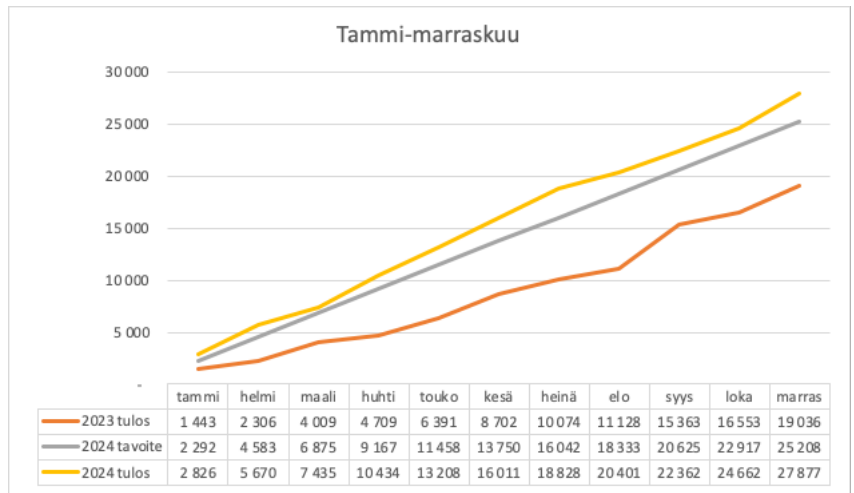
Nyt on kuitenkin aika mennä eteenpäin ja perheemme muuttaa vielä ennen joulua Lahteen. Kevään aikana kierrämme Suomen seurakuntia ja messuyhteisöjä, ja odotamme siellä tapaavamme myös monia teitä työmme tukijoita. Tulkaa vain sankoin joukoin vastaanottamaan meitä omine kysymyksinne ja kommentteinenne, niin kerromme mielellämme enemmän miten aikamme Virossa sujui.

Aikaisemmin syksyllä saimme kuulla iloisen uutisen Suomesta: Sley lähettää ensi vuonna uuden lähettipariskunnan Etelä-Viroon jatkamaan tekemäämme työtä. Tälle todella on tarvetta ja jatketaan lähetystön tukemista jatkossakin. Se on kaikkien meidän yhteinen tehtävämme. Yhdessä saamme mahdollistaa sen, että yhä useammalla virolaisella on mahdollisuus löytää kestävä perusta elämälleen uskossa Jumalaan. Monet ovat tähän kutsuun jo vastanneet, ja olemme hienosti ylittäneet tukirenkaamme tämän vuoden kannatustavoitteen. Iso kiitos siitä teille!

Tulevan kevään vierailuitemme alustavat päivämäärät:

26.1	Tampere, Luther-talo
31.1-4.2	Soini (Olli)
13.2	Mäntsälä
16.-17.2	Vaala (Olli)
19.-21.2	Jokioinen (Salome)
8.-11.3	Lapua (Salome)
16.3	Helsinki, Pydän sydämen kappeli
20.-23.3	Kannus (Olli)
25.-27.3	Nurmijärvi (Salome)
30.3	Helsinki, Luther-kirkko
6.4	Hämeenlinna, Luther-talo
9.4	Kouvola, Kohtaamispaikka
13.4	Nurmijärvi

Tarkemmat infot löytyvät kevään aikana:
tapahtumat.sley.fi ja seurakuntien omat tiedotuskanavat.

Olli Salome

Tartossa 6.12.2024

Rukousaiheita:

- Perheemme muutto
- Viron lapsiperheet
- Tulevat lähetystyöntekijät
- Rauha Ukrainaan

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Oleniusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Oleniusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Anu Laine anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: RA/2021/1127